

ת"פ 26580/12/20 - : מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד : אמיר פרוגה נאטור

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 26580-12-20 מדינת ישראל נ' נאטור

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: אמיר פרוגה נאטור

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה

בשם הנאשם: עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ז-1970. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 30.5.20 הגיע הנאשם, שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, לחוף הים בגעש, שם ניפץ שמשה של רכב שחנה בחוף, הניעו במפתח שהושאר בתא הכפפות, ונסע לכיוון קלנסווה. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, וכחלק מההסדר הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, שלבקשת ההגנה בחן גם את שאלת ההרשעה. בהמשך ולבקשת המאשימה הוזמנה חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

2. מתסקיר מיום 9.2.2022 עולה כי הנאשם כבן 22, ללא הרשעות קודמות, רווק ועובד בתחום המשלוחים. הוא בעל תעודת בגרות ומסייע מגיל צעיר בפרנסת משפחתו. בהתייחסותו לעבירות ביטא עמדה הממזערת את מידת אחריותו. לדבריו, שהה בגפו משך מספר שעות בחוף הים ולא מצא אלטרנטיבה לחזרה לביתו, ומשהבחין ברכב מונע בחר לנהוג בו, כפתרון לגיטימי למצבו. הנאשם התקשה להכיר בחומרת מעשיו, נטילת רכב ללא רשות ונהיגה ללא

עמוד 1

רישיון נהיגה, ותפס את התנהגותו כמוצא ראוי באותה עת לצורך התמודדות עם חוסר האונים שחווה, לשיטתו, לנוכח הקושי לשוב לביתו. גם במהלך הפגישה עם קצינת המבחן התקשה הנאשם להציג חלופות להתמודדות עם הסיטואציה. קצינת המבחן המליצה לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אך הלה שלל נזקקות טיפולית שיכולה הייתה לסייע לו בזיהוי מצבי סיכון והכרה בדפוסיו הבעייתיים. קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם קושי בהצבת גבולות פנימיים להתנהלות תקינה. הוא עסוק בסיפוק צרכיו המידיים, וחסר יכולת לשקול את השלכות מעשיו. בניגוד לבקשת הנאשם, המליצה להותיר את הרשעתו על כנה, ובצד זאת הציעה לבחון את התאמתו לתוכנית של"צ.

בתסקיר משלים מיום 27.6.22 עמדה קצינת המבחן על כך שהנאשם אשר הפסיק את עבודתו ולומד חשמלאות, עודנו מתקשה ליטול אחריות מלאה וכנה ולהכיר את הפסול שבמעשיו, ולא שינה מעמדו השוללת נזקקות טיפולית. קצינת המבחן התרשמה כי צו של"צ בלבד לא יסייע בהפחתת הסיכון הנשקף ממנו, אך חרף האמור הפנתה אותו לאחת ממסגרות ההשמה, ממנה טרם התקבלה תשובה. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך זו.

3. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן נוסף, במסגרתו תוכן תוכנית של"צ. בקשתו נדחתה. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעתו של הנאשם ברכושו של המתלונן ובתחושת בטחונו, וכן בסיכון הגבוה שהיה גלום במעשיו למשתמשי הדרך, עת נהג ללא רישיון נהיגה וביטוח. לדבריה, יש בכך כדי להצביע על רף חומרה גבוה של המעשים, חרף תיקונו של כתב האישום לקולה. היא הפנתה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. לנוכח הודייתו של הנאשם במיוחס לו, בהיעדר הרשעות קודמות וחרף נטילת האחריות החלקית בפני קצינת המבחן, ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם בקרבת תחתית המתחם, ולגזור את עונשו ל-9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על-תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ הנאשם הלן כנגד עתירתה העונשית המחמירה, לשיטתו, של המאשימה, וביקש מצדו לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. לדבריו, כך יש לקבוע לנוכח עדכון הוראות החיקוק בכתב האישום המתוקן, כך שבוטלה עבירת גניבת הרכב שיוחסה לנאשם לכתחילה, ובמקומה הורשע בשימוש ברכב ללא רשות (כן נמחקה עבירה של חבלה במזיד ברכב). הוא עמד על פשטות האירוע, ביצועו באופן ספונטני ללא תכנון מקדים, הנאשם פעל בגפו ללא שותפים, לא התכוון לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע, ומעשיו לא הסבו נזק לאיש. הוא הדגיש את שיתוף הפעולה של הנאשם עם חוקריו למן הרגע הראשון, והודייתו בפניהם. הנאשם - נעדר הרשעות אחרות כלשהן, הודה במיוחס לו בבית המשפט בשלב מוקדם של ההליך, וחסך בזמן שיפוטי. כן שיתף פעולה עם שירות המבחן, והגיע בקביעות לפגישות. הוא עובד כיום כסדרן במרכול, מתפרנס בכבוד, והעלה את חייו על מסלול נורמטיבי. משכך ביקש לשוב ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים במסגרתו תיבנה תוכנית של"צ, ועתר לגזור את עונשו בתחתית המתחם למאסר על-תנאי, צו של"צ וקנס נמוך.

הנאשם הביע צער, טען כי "אין לי בדברים האלה", וכי הוא מתרכז בעבודתו ובהתייבויותיו.

מתחם העונש ההולם

5. צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי העבירה בה הורשע הנאשם חמורה פחות מגניבת רכב, אך עדיין חומרתה בצדה. הנאשם שלח ידו ברכוש לא לו, פגע בקנינו של נפגע העבירה, ובהמשך לכך סיכן את שלומם של ציבור המשתמשים הדרך והפר את הסדר הציבורי. לזכותו של הנאשם - הוא ביצע את מעשיו באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, ללא שותפים, מבלי שנעזר בכלי פריצה מתוחכמים. המדובר באירוע יחיד, וברכב שהושב לבעליו. לחובתו - הנאשם פגע ברכושו של אחר בשל גחמה, על מנת לספק את תאוותו הרגעית, תוך התעלמות מהפגיעה שמעשיו מסבים לנפגע העבירה, ומהסיכון שבנהיגה ללא רישיון, שמעולם לא הוציא. הנאשם לא יחויב בדין בגין עבירה של חבלה במזיד ברכב שנמחקה מכתב האישום, אך מובן שלא ניתן להתעלם מהנסיבה העובדתית לחומרה, בניפוץ שמשת הרכב לצורך ביצוע המעשה (ראו רע"פ 5522/20 נזאר חלייחל נ' מדינת ישראל (24.2.21, פסקה 9)).

6. למדיניות הענישה ראו:

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 64301-05-21 אצחאק אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (13.09.2021, הוגש ע"י המאשימה). המערער הורשע בהתאם להודאתו בהסדר טיעון בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות. הוא נכנס לרכב חונה, הניעו ונסע בו מרחק מה, ובהמשך לכך נטשו. כחלק מההסדר הגבילה עצמה המאשימה בעתירתה העונשית ל-9 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 55838-10-17 נור בשארה נ' מדינת ישראל (17.12.2017, הוגש ע"י המאשימה). המערער הורשע בשימוש ברכב ללא רשות. הוא נתפס נוהג במשאית לאחר שנטרל את הקודן. בית משפט השלום קבע מתחם בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, עמד על נסיבותיו של הנאשם, וגזר את עונשו ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי י"ם) 44368-01-17 סעידוב נ' מדינת ישראל (16.5.17, לא פורסם). המערער הורשע בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הוא נהג בקטנוע שנגנב מבעליו יום קודם לכן, אותו מצא נטוש בצד הכביש. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל בהצטברות חלקית מאסר על-תנאי בן תשעה חודשים, כך שסך הכל נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופסילת רישיון הנהיגה. ערעורו נדחה.

7. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים והנסיבות עליהם עמדתי לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

8. לזכותו של הנאשם מצאתי לזקוף את גילו הצעיר במועד ביצוע העבירה (פחות מ-21), היעדר הרשעות קודמות כלשהן, הודייתו במיוחד לו עוד בשלב החקירה, הודאתו במשפט, החיסכון בזמן שיפוטי והשתתפותו בפגישות עם שירות המבחן - הגם שלא השכיל להפיק מכך את המיטב. מן העבר האחר זקפתי לחובת הנאשם את נטילת האחריות החלקית בפני שירות המבחן והיעדר תובנה של ממש, גם כיום, של משמעות מעשיו ונזקקותו הטיפולית. ברי כי אין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש שנקבע, אך מנגד אינני רואה לגזור את עונשו של הנאשם מעבר לרף התחתון. אשר למרכיבים הנוספים: השבת הרכב לבעליו אינה פוטרת את הנאשם מהחובה לפצותו ולו בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו. בהינתן גילו הצעיר של הנאשם והיעדר הרשעות קודמות, החלטתי להסתפק בקנס מתון מאוד. המאשימה לא ביקשה אמנם לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם, אך לנוכח פסילת המינימום הקבועה בחוק (סעיף 38 לפקודת התעבורה), ראיתי לחייבו ברכיב זה.

9. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במעון לקשיש ברחוב שלום שבזי 21 פרדסיה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.6.22. במועד שייקבע יתייצב הנאשם בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, או נהיגה בפסילה.

ג. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ו. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא

בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בפסילה או עבירות רכוש הקשורות ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. הממונה על עבודות שירות מתבקש להגיש עד יום 6.12.22 עדכון באשר למועד לתחילת ריצוי העונש.

תז"פ בהתאם.